

mængde, end vore Torpedobaade som Regel gøre. Men det er altsaa et fuldt ud brugeligt Vaaben og en Baad, som navnlig i første Linie skal tjene som Øvelsesbaad for vor Marine. Dens Pris er ansat til 460,000 Kr., og Meningen er at skaffe i alt Fald det væsentligste af Beløbet til Veje ved at sælge gammelt Materiel, dels det samme, som jeg fik Bemyndigelse til at sælge i Fjor, nemlig Kaserneskeibene og „Tordenskjold“, og dels endvidere den gamle Skonnert „Absalon“, Briggen „Ørnen“ og noget gammelt udrangeret Materiel ved Værftet. Det er altsammen nævnt i Motiverne til det Lovforslag, som foreligger. Lovforslaget er ført igennem Folketinget uden Ændring. Jeg andrager paa, at det samme maa ske her i dette høje Ting, og jeg anbefaler det til det høje Tings Velvillie.

Lunn: Paa Højres Vegne skal jeg tillade mig saa kort, saa bestemt og saa varmt, som jeg kan, at anbefale den foreliggende Sag til Gennemførelse og til hurtig Gennemførelse. Den er jo meget omtalt, fordi den har gjort Brud paa et Princip, som Forsvarsministeriet syntes at have tillagt sig, nemlig dette, at det ikke vilde stille Forslag om Udvidelser af Militærbevillinger, medens Forsvarskommissionen arbejder. Jeg tænker, at den højtærede Forsvarsminister har opgivet Haabet om at se en Betænkning fra Forsvarskommissionen, og derfor har ladet sig lede til, hvad vi i Højre særdeles paaskønne, at stille Forslag om Anskaffelse af en Undervandsbaad, idet vi erkende, at dermed fyldestgøres noget af det for Tiden vigtigste. At man begynder paa Anskaffelsen af dette Materiel, er af saa væsentlig Vigtighed, fordi det er det Materiel, der i dygtige Hænder er allerfarligst for en vort Land angribende Fjende. Derom ere Meningerne ikke delte. I udenlandske Blade og Tidsskrifter har der fra fremragende militære, fremragende Søofficerer i Stormagternes Flaader været fremsat den Mening: Hvis de Danske anskaffe Undervandsbaade og et stort Torpedomateriel, saa er Passagen gennem Bælterne i høj Grad vanskeliggjort, Angrebet paa Landet næsten umuligt. Derfor ere vi den højtærede Forsvarsminister særlig taknemmelige for Forslaget om Anskaffelse af en Undervandsbaad, og vi give villig Afkald paa det Foredrag, som den højtærede Minister har arrangeret for Folketingets Medlemmer til Instruktion og nærmere Undersøgelse af Sagen, idet vi gøre Regning paa,

at naar vi give dette Afkald, bliver Sagen saa meget hurtigere fremmet.

Jeg skal ikke indlade mig paa Detailler med Hensyn til selve det saglige i § 1 i Lovforslaget, der handler om Undervandsbaaden, idet den højtærede Minister jo har oplyst, hvad der behøves oplyst, og ærede Medlemmer have instrueret sig selv, saa vidt det er gørligt, og derfor staa Sagen os heller ikke fremmed.

Hvad angaar § 2 i Lovforslaget, en Tillægsbevilling til Bygningen af Kasernen, da er det jo ikke absolut glædeligt, at et Overslag har vist sig at maatte overskrides med et saa stort Beløb. Men jeg synes, at der foreligger tilstrækkelig Oplysning om, at der kan siges at være Undskyldning for Forslaget om Tillægsbevillingen, og derfor gaa vi lige saa villigt ind paa denne Bevilling, idet vi anerkende, og jo have anerkendt ved vor Tilslutning til Loven af i Fjor, at det er et meget væsentligt Fremskridt, der opnaas ogsaa herved.

Altsaa skal jeg paa det varmeste anbefale, at Forslaget fremmes, og at det fremmes saa hurtigt som muligt.

Madsen-Mygdal: Efter den udførlige Motivering, der findes i Motiverne til Forslaget, og den udførlige saglige Redegørelse, som den højtærede Forsvarsminister har givet, er der ingen Anledning for mig til at komme ind paa Enkeltheder i Forslaget, jeg kan fuldtud give det min Tilslutning, og jeg vil ligesom den sidste ærede Taler anbefale det til hurtig Fremme. Det betyder jo ikke nogen ny Udgift for Statskassen. Hvad der skal bruges, vil jo dels komme ind ved Salg af gammelt Materiel i Overensstemmelse med en for Resten gammel Praksis, og dels skal det tages af den sædvanlige aarlige Nybygningskonto. Der foreslaas altsaa ikke nogen Tillægsbevilling eller Nybevilling ud over det, vi have i Øjeblikket. Den sidste ærede Talers Bemærkning om, at den højtærede Minister mulig havde opgivet Haabet om nogen Sinds at se Forsvarskommissionens Betænkning, skal jeg ikke omtale. Maaske vil den højtærede Minister tale derom. Men jeg kender i alt Fald ikke nogen Grund til, at der fra Ministerens eller fra anden Side skulde være Tale om, at man havde opgivet Haabet om at se Forsvarskommissionens Betænkning. Hermed skal jeg paa egne og Meningsfællers Vegne anbefale Forslaget til hurtig Fremme.

Reedtz-Thott: Det synes, som om der ved Undervandsbaadene er givet en Hjælp